

POSTANOWIENIE

Dnia 29 września 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Dończyk

w sprawie z powództwa S.Z.
przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej w W.
o stwierdzenie nieistnienia uchwały,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 29 września 2021 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 4 września 2020 r., sygn. akt I ACa (...),

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2) zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 257 (dwieście pięćdziesiąt siedem) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które - zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. - będą mogły stanowić podstawę oceny skargi

kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W skardze kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 4 września 2020 r. powód S.Z. oparł wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na przesłankach określonych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c.

Zgodnie z ugruntowanym w orzecznictwie Sądu Najwyższego poglądem, za istotne zagadnienie prawne w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. uznaje się zagadnienie nowe i dotychczas niewyjaśnione. Zagadnienie to musi mieć charakter istotny i być zagadnieniem ściśle jurydycznym, tj. dającym się przedstawić w sposób syntetyczny i oderwany od kontrowersji dotyczących ustaleń faktycznych lub oceny dowodów (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 grudnia 2008 r., III CSK 285/08, ICBSN 2009, nr 4, s. 48). Chodzi przy tym o zagadnienie o charakterze abstrakcyjnym, którego wyjaśnienie przyczyni się do rozwoju jurysprudencji, a jego rozstrzygnięcie będzie miało znaczenie nie tylko dla oceny konkretnej, jednostkowej sprawy, ale także dla innych podobnych spraw. Z tej przyczyny przyjęcie do rozpoznania skargi kasacyjnej z powołaniem się na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.) wymaga wykazania przez skarżącego, że w sprawie występuje zagadnienie nowe, nierozwiązane dotychczas w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może przyczynić się do rozwoju prawa.

Oparcie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na istnieniu potrzeby wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów (art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c.) wymaga natomiast wykazania, że określony przepis prawa, mimo że budzi poważne wątpliwości, nie doczekał się wykładni albo niejednolita wykładnia wywołuje wyraźnie wskazane przez skarżącego rozbieżności w orzecznictwie w odniesieniu do identycznych lub podobnych stanów faktycznych, które należy przytoczyć. Nie istnieje przy tym potrzeba wykładni przepisów prawa ani nie występuje w sprawie istotne zagadnienie prawne, jeżeli Sąd Najwyższy zajął już stanowisko w kwestii tego zagadnienia we wcześniejszych orzeczeniach,

a nie zachodzą żadne okoliczności uzasadniające zmianę tego poglądu (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 17 marca 2015 r., I PK 4/15, niepubl., z dnia 23 kwietnia 2015 r., I CSK 691/14, niepubl., z dnia 17 marca 2015 r., I PK 4/15, niepubl., i z dnia 12 grudnia 2008 r., II PK 220/08, niepubl.).

Zagadnienia przytoczone przez skarżącego nie odpowiadają żadnej z dwóch wskazanych przesłanek przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Przede wszystkim nie mają charakteru abstrakcyjnego, syntetycznego i uniwersalnego, lecz są osadzone w okolicznościach konkretnej sprawy i są pytaniami w tej właśnie sprawie sprowadzającymi się do kwestionowania stosowania prawa materialnego i procesowego przez Sąd drugiej instancji.

W pierwszej kolejności należy zauważyć, że uchwała zarządu spółdzielni mieszkaniowej o określeniu przedmiotu odrębnej własności lokali może być zaskarżona z powodu jej niezgodności z prawem tylko na podstawie art. 43 ust. 5 u.s.m. (por. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 8 marca 2019 r., III CZP 88/18, OSNC 2020, nr 1, poz. 7). Zważywszy, że art. 43 ust. 5 u.s.m. zawiera ograniczenia podmiotowe i czasowe, dotyczące zarówno osoby, która może zaskarżyć uchwałę zarządu, jak i terminu do wniesienia odwołania, stanowi on *lex specialis* wobec art. 42 u.s.m., podyktowany względem na konieczność zapewnienia stabilizacji stosunków prawnych. Przyjęcie poglądu, że osoba uprawniona może domagać się stwierdzenia nieważności uchwały w każdym czasie bez względu na treść art. 43 ust. 5 u.s.m., niweczyłoby cel tej szczególnej regulacji i prowadziłoby do nieuzasadnionego jej obejścia (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 czerwca 2008 r., V CSK 33/08, OSNC-ZD 2009/2, poz. 51). Występujące w orzecznictwie rozbieżności dotyczące wykładni wyżej wymienionego przepisu były powodem podjęcia przez Sąd Najwyższy powołanej uchwały, która te rozbieżności wyeliminowała.

Odnosząc się do twierdzeń skarżącego poddających w wątpliwość doręczenie mu kompletnej uchwały nr [...] Zarządu pozwanej Spółdzielni z dnia 13 grudnia 2004 r., należy stwierdzić, że kwestia ta uchyla się spod kognicji Sądu Najwyższego w postępowaniu kasacyjnym. W postępowaniu kasacyjnym Sąd Najwyższy jest związany ustaleniami faktycznymi stanowiącymi podstawę

zaskarżonego orzeczenia, a podstawą skargi kasacyjnej nie mogą być zarzuty dotyczące ustalenia faktów i oceny dowodów (art. 398³ § 3 i art. 398¹³ § 2 k.p.c.). Istota argumentacji przytoczonej przez skarżącego polega zaś na niedopuszczalnym w postępowaniu kasacyjnym - z uwagi na podniesiony w skardze kasacyjnej zarzut naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. - kwestionowaniu poczynionych w sprawie ustaleń faktycznych i oceny dowodów, z których wynika, że uchwała została doręczona skarżącemu najpóźniej w kwietniu 2018 r. Z uwagi na związanie Sądu Najwyższego ustaleniami faktycznymi stanowiącymi podstawę rozstrzygnięcia zaskarżonego skargą kasacyjną nie były aktualne sformułowane w skardze kasacyjnej pozostałe zagadnienia prawne osadzone na założeniach faktycznych odmiennych od przyjętych przez Sąd drugiej instancji.

Wskazać należy, że nie zachodzi również nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozważę - w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398¹³ § 1 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

W przedmiocie kosztów postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 w zw. z art. 99, art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. oraz przepisów § 8 ust. 1 pkt 1 w zw. z § 10 ust. 4 pkt 2 i § 15 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (jedn. tekst: Dz.U. z 2018 r., poz. 265 ze zm.).